

Dijous, 16 d'octubre de 2025

Soc a Tortosa. Avui a les vuit del matí he anat a buscar a man germana Montse. A veure si podem engabiar la gata. Fa uns dies vam pujar l'andròmina al Turó. Per acostumar l'animal a què hi entrés. És una mena de paral·lepípede, tombat en terra, amb les parets enreixades. A la bocana hi ha una espècie de porta que, quan la gata aixafa una placa metàl·lica, es tanca i queda atrapada.

Els darrers dies he anat posant menjar a dintre la gàbia. Primerament s'ho mirava, amb desconfiança, des de fora, però la gana ha fet forat. I hi ha entrat, gairebé cada jorn.

Però avui era el dia decisiu. S'hi endinsaria, de totes totes? Li hem posat el menjar més enllà de la placa metàl·lica. No ho veia clar. Però finalment hi ha entrat. En trepitjar la trampa, la porta s'ha tancat. Aleshores l'animal s'ha regirat, una vegada i una altra, rabiüt, llançant-se contra les parets de la presó metàl·lica que l'havia atrapat. Finalment, s'ha calmat.

Però ara l'havíem de transportar al cotxe, per fer-la visitar al veterinari. En agafar la nansa, s'ha tornat a inquietar, i resultava difícil portar la gàbia, de forma equilibrada. En un moment donat, l'animal ha trobat una petita escletxa en una de les bandes, s'hi ha escolat i ha fugit, esperitada. Malament rai!

Hem quedat amb Montse que desistíem de portar-la a casa seva, com pensàvem, i que ella pujaria, entre setmana, per reposar-li el menjar. Li he manllevat una clau del rastell, perquè hi pugui accedir. I hem retornat la gàbia a la botiga on li havien deixat. No ens n'hem sortit. Què hi farem! La Peter continuarà fent de les seves per les fondàries, els rocams i les petites planúries del Turó...

Hem dinat junts a La Torreta. No hi ha gaire variació, en els plats a triar. Sempre són una mica els mateixos. Però s'hi menja bé. Jo he triat una bona amanida i abadejo gratinat sobre puntes d'espàrrecs verds. Nyam, nyam...

Després, ja a casa, m'he mirat el missatge que m'ha enviat la Pili, per comentar-me l'entrevista que em van fer al Canal Terres de l'Ebre, fa ja un cert temps. Vosaltres ja en teniu coneixement, d'aquesta entrevista. Era una

nota de veu, el seu missatge. Quan l'he escoltat m'ha fet molta gràcia, per la seva espontaneïtat i naturalitat.

"Hola Albert. Bona tarde. Acabo de vore, ara al dinar, l'entrevista. Què interessant! Molt bé, molt bé. I encara els tens en venta, los dietaris? Se poden comprar? Què interessant! Sí, sí... Així, sí, sí, bueno... L'enfermetat esta bipolar...És lo que tu dius, que tractant-se, pos tot se pot controlar. Molt interessant! M'ha encantat l'entrevista. Ui, ara vaig conduint i m'ha passat un cotxe que va a tope. Pos m'ha encantat escoltar-ho això. Molt interessant! Bueno, una abraçada molt forta! Molt bé, molt bé! Pos quina persona hai conegut jo, més interessant. Ah, veus, a vegades no se sap mai... Vinga, una abraçada! Que acabis de passar un bon dijous... Avui fa una calor! Vaig cap a Amposta, que vaig a fer-me les mans. Dins al cotxe hi han 28 graus! Avui fa calor...Per aquí a Barcelona no ho sé. Però avui estaves a Tortosa, me penso... Bueno. Llàstima, que si no mos haguéssem pogut conèixer fent un caferet. Bueno. Vinga, adéu. Que passes un bon dijous..."

M'ensumo que ens farem molts bons amics, la Pili i jo...